

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra FRU MARIES BAUTASTEEN VED RØNNEBÆKSHOLM

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 28.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig10val-shoot-idm139947088814848/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

Fru Mariæ Bautasteen

de vidste, at det var Aanden, som havde gjort Fru Marie til hvad hun var, og fordi de havde lært af den Hellige Skrift, at Duen betegnede Aanden.

Og hvad nu Læsningen paa Fru Mariæ Bautasteen angaaer, da vilde den vel i mine Øine være meget bedre, naar den havde været noget læseligere og meget kortere, omtrent som paa vore gamle Runestene, saa der blot klarlig havde staaet: Bønder og Huusmænd satte af dem selv denne Ære-Støtte for Fru Marie til Rønnebæksholm 1835. Gud glæde hendes Sjæl i Himmerrigt! men det er dog begribeligt nok, at naar Bønder og Huusmænd fandt sig bevægede til paa egen Bekostning at sætte Fru Marie en Ærestøtte, da vilde de ogsaa have, der skulde staae at læse, at de fandt sig bevægede dertil, fordi hun afløste Hoveriet, skænkede alle Bønderne Jagtretten og overlod alle de Bønder og Huusmænd, som vilde tage derimod, deres Gaarde og Huse til fuld Eiendom for en billig Betaling.

Man kan nemlig ikke forlange af Sællandske Bønder og Huusmænd, at de skulde betænkt, hvad de Boglærde sædvanlig enten fortæ eller benægte, at alle Bogstaver baade paa Steen og Papir er Dødbidere, som hverken kan tale eet levende Ord eller selv forklare og forsvare sig, men forudsætter en tilsvarende Mund, der kan og vil give levende Besked om hvad de peger paa, saa det nyttede slet ikke Fru Marie til et priseeligt Eftermæle, at der stod paa Stenen: Hoveriets Afløsning, Jagtrettens Skænkelse, Selveiendoms Befordring, naar der ikke fandtes Munde i Nærheden, som kunde og vilde forklare hvorfor og hvordan Fru Marie gjorde sin Gierning, saa det blev en rigtig god Gierning, der fortjende at mindes og æres.

Naar der imidlertid er saadanne Munde i Nærheden, da skader det jo ikke at man har forlangt den Umuelighed af Stenen, at den skulde give Fru Marie hendes Eftermæle, og jeg er sikker nok paa, at naar Børn og Fremmede spørger Rønnebæksholms Bønder og Huusmænd: hvordan var saa den Fru Grundtvig, som I har gjort saamegen Ære ad? hvad Godt gjorde hun? at de da ikke blot vil pege paa Bogstaverne og sige: læs! thi vel troer jeg ikke, at ret mange sællandske Bønder og Huusmænd, foruden Pengene een Gang for alle, vil til daglig Brug koste mange Ord paa Fru Mariæ Eftermæle, men Somme vil dog, og de Andre vil sikkert, saa tit det skal være, svare Børn og Fremmede: det kan I spørge vor Moder om, hun kan fortælle det Altsammen, og saa skal jeg love for, at